

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/38/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123010142
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4123010142.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Alexandry Osadskej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek, odsek 3 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 04.03.2025, sp. zn. 1T/7/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22. januára 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„v období minimálne od XX.XX.XXXX až do dňa XX.XX.XXXX, si bez príslušných povolení Ministerstva zdravotníctva SR, v meste C., zadovažoval od D. E. drogu nazývanú pervitín s účinnou látkou metamfetamín, ktorú prechovával a následne predával a posytoval bezodplatne alebo výmenou za protislužbu, pričom:

- od leta XXXX do XX.XX.XXXX, najmenej jedenkrát predal metamfetamín, v množstve najmenej 1 gram za sumu najmenej 10,- eur, F. C., narodenému XX.XX.XXXX, - od septembra XXXX do dňa XX.XX.XXXX vo C., najmenej päťkrát predal metamfetamín, v množstve najmenej 1 gram za sumu najmenej 25,- eur, D. E. a najmenej päťkrát výmenou za protislužbu poskytol metamfetamín D. E.,

- v období od leta XXXX do zimy XXXX vo C. bezodplatne poskytol najmenej dvakrát po jednej dávke metamfetamínu G. H.,

- dňa XX.XX.XXXX vo C. bezodplatne poskytol jednu dávku metamfetamínu I. J.,

- dňa XX.XX.XXXX vo C. výmenou za protislužbu poskytol jednu dávku metamfetamínu K. J.,

- dňa XX.XX.XXXX vo C. bezodplatne poskytol jednu dávku metamfetamínu K. C.,

pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok, a takto konal napriek tomu, že bol uznaný vinným:

rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/10/2009, zo dňa 27.01.2016, právoplatným dňa 27.01.2016, v bode 3 zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 29.02.2016,

rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/8/2009, zo dňa 21.06.2016, právoplatným dňa 21.06.2016, v bode 1 zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a),

odsek 4 písmeno c) Trestného zákona, za čo mu súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/10/2009, zo dňa 27.01.2016, právoplatným dňa 27.01.2016, považoval za dostatočný na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti.

Za to mu bol podľa § 173 odsek 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 43 Trestného zákona, uložený ďalší trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, mu bol uložený trest prepadnutia veci, a to: jeden kus mobilný telefón zn. L. E. XX D., IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX vrátane SIM kariet: jeden kus M. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a dva kusy J. K. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX; ktoré sú uložené v sklade zaistených vecí na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Nitre, odbore kriminálnej polície, Vodná 23, 949 01 Nitra, pod č. 14/2022.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne tým, že mu nebolo umožnené preštudovať spis a podať návrhy na doplnenie vyšetrovania podľa § 208 ods. 1 Trestného poriadku a ani mu nebolo doručené upovedomenie o tejto možnosti, tiež nebol upovedomený o úkonoch a nestačí podľa neho len obhajkyňa, lebo chcel výslovne byť upovedomený on. Uviedol, že mu súd odmietol návrhy dôkazov, ktoré by preukázali, že tzv. kajúncnici klamali. Sudkyňa vyvinula enormné úsilie, aby odstránila nedostatky obžaloby napriek tomu, že nezákonná obžaloba má byť sankcionovaná oslobodením obžalovaného spod obžaloby, ktorá bola neopodstatnená, zodpovednosť za dokázanie skutku nesie prokurátor. Bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, nakoľko tieto práva v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia. Nezaistili u neho žiadnu látku, teda ničím nebolo preukázané, že by s nejakou omamnou a psychotropnou látkou niekedy vôbec manipuloval. „Korunného“ svedka D. E. v konaní 1T/17/2022 odsúdili súhrnným trestom aj za skutok vo veci 6T/21/2021 na 6 rokov odňatia slobody, pričom tento svedok uviedol, že predával drogy cca 2500 ľuďom. Okrem toho samotné vetné spojenie „...obchodoval s psychotropnou látkou v nepatrnom množstve a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách“, vyvoláva podľa neho dôvodné otázky, na ktoré v odôvodnení rozhodnutia nenašli odpoveď, pretože nie je jasné, ako sa s nepatrným množstvom omamnej a psychotropnej látky dá obchodovať po dlhší čas a na viacerých osobách. Keďže u obžalovaného, ani u svedkov, ktorým mal predat' alebo dať omamné a psychotropné látky nebola zaistená ani nájdená žiadna látka, nebolo tiež možné zisťovať prítomnosť účinnej látky, pretože nie je z čoho, nie to, ešte, aby súd mohol ustáliť jej množstvo alebo koncentráciu a tak ustáliť prípadnú právnu kvalifikáciu skutku s použitím ustanovení 135b až 135d Trestného zákona. Nie je preskúmateľné, ako mohol súd prvého stupňa určiť v akom množstve obžalovaný nakladal a s akou látkou, keďže v konaní nebola zaistená žiadna látka. V konaní nebolo nijakým spôsobom preukázané, či bol naplnený základný znak objektívnej stránky „drogového trestného činu“, teda že obžalovaný nejako nakladal s psychotropnou látkou. Súd prvého stupňa úplne odignoroval, že na to, aby bola nejaká látka považovaná za psychotropnú látku, musí naplniť zákonné ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach. Všetky základné skutkové podstaty drogových trestných činov majú jedného spoločného menovateľa a to je nepatrné množstvo, ktoré musí byť presne určené. Množstvo drogy sa určuje z hmotnosti zaisteného materiálu, zaistenej omamnej alebo psychotropnej látky. Zákonodarca v dôvodovej správe predpokladá na splnenie základného pojmového znaku určenia o aké množstvo drogy ide, jej zaistenie. Súd na jednej strane uvádza, že svedkovia boli na súde pod prísahou, ale v prípade neskoršej zmeny výpovede v prospech obžalovaného (rozumej výpovede na súde, pod prísahou, na rozdiel od výpovede u vyšetrovateľa, kde po prísahou neboli, a dokonca boli preukázateľne zmanipulovaní) túto súd vyhodnotil ako účelovú v snahe privodiť obžalovanému priaznivejšie rozhodnutie vo veci, teda sám súd neveril výpovedi svedkov pod prísahou, a napriek tomu súd ďalej uvádza, že nemal pochybnosti o hodnovernosti výpovedí týchto svedkov a dokonca týmito svedkami - užívateľmi drog súd nahradil znalcov a znalecký ústav, Zdôraznil, že svedkovia nie sú znalci, avšak ani znalci by si nemohli dovoliť vysloviť, že sa jedná o omamnú

a psychotropnú látku bez jej laboratórneho skúmania. Kľúčový svedok obžaloby D. E. uviedol, že ho videl, ako „seká“ pervitín s nejakými tabletkami, teda už len z tohto je nepochybný záver, že aj keby svedok hovoril pravdu, nie je možné preukázať, či látka, s ktorou mal obžalovaný nakladať, obsahovala účinnú látku tak, aby sa dala považovať za drogu v zmysle zákonných ustanovení. K výpovediam jednotlivých svedkov uviedol, že pri svedkovi F. C. nie je preukázané, že vedel keď mu to ten jedenkrát predal, že nemal 18 rokov. Svedok G. H., že povedal, že on si nekupoval pervitín od neho, iba ho spolu užíli v byte obžalovaného, nevedel či bol ten pervitín, či obžalovaného alebo jeho priateľky. Svedok I. J., že si dal o neho jedno piko, ale nič mu z toho nebolo, že aj jeho aj na iných svedkov tlačili policajti, aby vypovedali, že obžalovaný predával drogy vo C.. Svedok K. J., že uviedol, že obžalovaného nepozná, že bol na oslave pred Vianocami a boli tam aj drogy, že policajti od neho chceli aby povedal, že kupoval od obžalovaného pervitín. Namietal aj výsluchy svedkov z hľadiska smernice EU 2016/1919, podľa ktorej má byť prerušený výsluch svedka, ak uvedie že berie omamné a psychotropné látky a má byť poučený ako podozrivý a nemožno pokračovať vo výsluchu. Súd mal pri hodnotení svedeckých výpovedí využiť tzv. doktrínu E. – svedkovia E., C. a H. boli voči nemu zaujatí pre osobné spory. K záznamom telekomunikačnej prevádzky poukázal na to, že NS SR bolo prejednané, že inotaje alebo šifry nemožno vykladať v neprospech obžalovaného, ak komunikácia nemá doslovný gramatický význam. Ďalej na to, že bolo zistené, že v období XX.X.XX do XX.X.XX neboli odposluchmi zistené žiadne nové skutočnosti, preto bol záznam zničený, preto jeho konanie nebolo takej intenzity, aby mohol byť považovaný za nejakého dílera drog. Ku kvalifikačnému znaku „po dlhší čas“ uviedol, že prepisy hovorov trvali cca 2 letné mesiace a nevyplýva z nich, že by sa zdržoval na mieste, na ktorom bol čin spáchaný. Súd ho označil za špeciálneho recidivistu, pritom žiadne z jeho odsúdení sa netýka drogovej trestnej činnosti. Pri ukladaní trestu nevzal do úvahy jeho správanie v ÚVTOS, na zahladené odsúdenia nemožno prihliadať, pretože právne také odsúdenie neexistuje. Podľa neho mal ukladať súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu 33T/21/2023, kde mal predpokladaný koniec trestu 15.05.2025. Súd neodôvodnil nijako výrok o prepadnutí veci – rozhodnutie je nepreskúmateľné, nebolo dokázané, že telefón L. E. XX D. s uvedenými kartami patrili jemu a nebol použitý na spáchanie trestného činu, to je možné len pri trestnom čine, ktorý je spáchaný telefónom. Namietal aj výrok o uložení o ochrannom dohľade. Navrhol, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/, d/ a e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a vo veci sám rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby, pretože obžaloba neuniesla dôkazné bremeno tak, aby bola vina preukázaná nad všetku pochybnosť. Obžalovaný písomne požiadal o vykonanie verejného zasadnutia dňa 22.01.2026 v jeho neprítomnosti, pričom o termíne verejného zasadnutia bol informovaný svojou obhajkyňou, preto súd vykonal verejné zasadnutie podľa § 293 odsek 7 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrvala na dôvodoch písomne podaného odvolania. Poukázala na to, že vzhľadom na novelu Trestného zákona by mal súd použiť aj ustanovenie § 119 odsek 6 Trestného poriadku, pretože jednotliví svedkovia nevypovedali pravdivo a tiež neuviedli všetky podstatné skutočnosti. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí poukázal na správne skutkové zistenia súdu I. stupňa a na jeho správne právne posúdenie, pričom trest ako aj ochranné opatrenie uložené obžalovanému považuje za uložené v súlade so zákonom. Navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny, pri ukladaní trestu a ochranného opatrenia. Odvolacie námietky obžalovaného sú prevažne tými, ktoré boli aj jeho obhajobnými tvrdeniami pred súdom I. stupňa.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia vyjadrené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, aj krajský súd sa stotožňuje s úvahou súdu I. stupňa, že vykonaným dokazovaním je bez dôvodných pochybností preukázané, že skutku sa dopustil obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pritom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku a v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovedi svedkov, ktorí vypovedali o tom, ako si metamfetamín kupovali, či dostali za protislužbu, resp. bezodplatne od obžalovaného, ktorých vierohodnosť nebola nijakým spôsobom spochybnená. Spochybňoval ich výlučne obžalovaný tým, že ich výpovede sú klamlivé a zmanipulované. K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd udáva, že podľa § 135b odsek 2 Trestného zákona je obchodovaním s omamnou látkou, psychotropnou látkou, drogovým prekurzorom alebo predmetom určeným na ich výrobu sa na účely tohto zákona rozumie dovoz, vývoz, prevoz, preprava, prechovávanie, ponuka, predaj, kúpa, výmena alebo iné zadováženie omamnej látky, psychotropnej látky, drogového prekurzora alebo predmetu určeného na ich výrobu, sprostredkovanie alebo financovanie týchto činností; obchodovaním s omamnou látkou, psychotropnou látkou, drogovým prekurzorom alebo predmetom určeným na ich výrobu nie sú činnosti, ktoré sú prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, drogového prekurzora alebo predmetu určeného na ich výrobu podľa odseku 1. Skutočnosť, že nebola u obžalovaného zaistená droga, neznamena jeho beztrestnosť, pokiaľ svedkovia vypovedali jednoznačne o poskytnutí im drogy zo strany obžalovaného. A pokiaľ obžalovaný uvádza, že svedok I. J. si dal u neho jedno piko, ale nič mu z toho nebolo, svedok K. C. vypovedal, že si dal od obžalovaného pervitín, ale nemalo to na neho žiadne účinky, krajský súd pripomína, že rezistencia získaná predchádzajúcou opakovanou aplikáciou omamnej alebo psychotropnej látky užívateľmi nemôže byť dôvodom na priaznivejšie postavenie obžalovaného, prípadne priaznivejšiu právnu kvalifikáciu. Takýto prístup by poprel zmysel a zamerania dotknutej trestnoprávnej úpravy, ktorá má prechovávaniu a obchodovaniu s drogou zabrániť. Práve na základe svedeckých výpovedí bolo obžalovanému preukázané obchodovanie s drogou „iba“ v nepatrnom množstve, no po dlhší čas (rok a pol - v období ustálenom súdom I. stupňa z vykonaného dokazovania výpoveďami svedkov) a na viacerých osobách (6), ako i na dieťati, teda na chránenej osobe. K čomu krajský súd uvádza, že sám svedok H. B. – syn obžalovaného uviedol, že F. C. bol spolužiakom jeho brata a sám obžalovaný nechcel, aby C. chodil do bytu vo Vrábľoch, aby tam nefetovali, keď nebol doma, čím bolo preukázané, že obžalovaný jednak vo Vrábľoch býval (čo tiež popieral pred súdom I. stupňa) a tiež to, že poznal osobu F. C..

K ďalším odvolacím námietkam obžalovaného, že nezaistili u neho žiadnu látku, teda ničím nebolo preukázané, že by s nejakou omamnou a psychotropnou látkou niekedy vôbec manipuloval, krajský súd uvádza, že práve tieto skutočnosti mal súd za preukázané inými dôkazmi, predovšetkým výpoveďami svedkov, ale i záznamami telekomunikačnej prevádzky, z ktorých vyplýva, že obžalovaného opakovane kontaktovali svedkovia a dopytovali sa na „tovar“ a pokiaľ poukazuje na judikatúru NS SR, že inotaje alebo šifry nemožno vykladať v neprospech obžalovaného, ak komunikácia nemá doslovný gramatický význam, krajský súd uvádza, že uvedené dohadované stretnutia za účelom poskytnutia im drogy zo strany obžalovaného sú vyvoditeľné z kontextu komunikácie obžalovaného a konzumentov, ktorí sa pýtajú na kvalitu, domáhajú sa rýchleho stretnutia, rozhovory sú o tom, ako „to“ bolo navážené, že je to nejaké „práškové“, odovzdávajú si informácie ako „mal som jednu čáru a doteraz som hore“, „dal 6 čiar za 40“, kto „to“ balil a pod.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že súd I. stupňa upravoval skutkovú vetu, krajský súd ho upozorňuje na to, že súd môže zasahovať do skutku po vykonanom dokazovaní, pretože je práve neprípustné, aby obsahoval neurčité údaje, a to pri zachovaní totožnosti skutku, čo súd I. stupňa urobil a aj riadne

odôvodnil vo svojom rozhodnutí (str. 24-25 rozsudku), preto krajský súd na toto len poukazuje a plne sa s ním stotožňuje.

Čo sa týka námietky, že mu nebolo umožnené preštudovať spis a podať návrhy na doplnenie vyšetrovania podľa § 208 ods. 1 TP a ani mu nebolo doručené upovedomenie o tejto možnosti, tiež nebol upovedomený o úkonoch – nestačí podľa neho len obhajkyňa, lebo chcel výslovne byť upovedomený on. Uvedenú námietku už uviedol aj pred súdom I. stupňa, s čím sa tento riadne vysporiadal. Krajský súd len pripomína, že obžalovaný bol riadne písomne upovedomený o možnosti preštudovať spis, zásielky mu boli riadne doručované na adresu, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie písomností. To, že si tieto zásielky neprevzal a nastala fikcia doručenia, nie je porušením jeho práva na obhajobu, ako to uvádza v odvolacích námietkach, ale je to porušením jeho povinnosti riadne si preberať zásielky orgánov činných v trestnom konaní a súdu v zmysle § 34 odsek 7 Trestného poriadku, o čom bol obžalovaný riadne poučený už v procesnom postavení obvineného. Zároveň bol poučený podľa § 213 Trestného poriadku, k čomu uviedol, že nechce byť prítomný pri vyšetrovacích úkonoch a postačuje, ak bude vyozumená jeho obhajkyňa, preto krajský súd považuje túto jeho námietku za irelevantnú. Aj v samotnom odvolacom konaní si povinnosti preberania zásielok riadne neplnil, hoci na hlavnom pojednávaní dňa 04.03.2025 pred súdom I. stupňa uviedol adresu na doručovanie písomností, na ktorej následne zásielky nepreberal, čo je zrejme zo spisového materiálu.

Pokiaľ ide o námietku, že výsluchy z hľadiska smernice EU 2016/1919 majú byť prerušené, pokiaľ svedok uvedie, že berie omamné a psychotropné látky a treba ho poučiť ako podozrivého a nemožno pokračovať vo výsluchu, krajský súd uvádza, že svedkovia vypočutí v predmetnej veci boli riadne poučení podľa Trestného poriadku aj v zmysle ustanovenia § 130 odsek 2 – teda že majú právo odmietnuť vypovedať, ak by spôsobili nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo družovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu. Navyše krajský súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tdo 56/2025 z 30.09.2025, z ktorého vyplýva, že v prípade obžalovaným uvádzanej smernice, nejde o záväzné ustanovenie smernice a z uvedeného dôvodu nie je možné sa dovolávať znenia smernice proti štátu (in concreto z dôvodu jej nesprávnej transpozície do právneho poriadku toho ktorého štátu).

Pokiaľ ide o námietku k výpovedi svedka E., krajský súd zdôrazňuje, že súd I. stupňa vykonal oboznámenie sa so spisom 1T/17/2022, ako aj správou NAKA na č.l. 527 predmetného spisu, ktoré obhajoba navrhovala opätovne vykonávať na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, z ktorého dôvodu aj bol tento návrh odmietnutý. Pre úplnosť krajský súd uvádza, že z celého spisového materiálu nevyplýva, že by svedok Rada mal postavenie v zmysle § 33a Trestného poriadku a z uvedenej správy na čl. 527 spisu 1T/17/2022 vyplýva len tá skutočnosť, že aktívne spolupracoval s orgánmi činným v trestnom konaní vo svojej trestnej veci, následkom čoho mu bol uložený trest v nižšej výmere, čo tiež obžalovaný vyčíta súdu. Čo sa týka námietky vznesenej obhajkyňou na samotnom verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, teda použitia § 119 odsek 6 Trestného poriadku, krajský súd uvádza, že v zmysle tohto ustanovenia musí byť preukázané, že ktorejkoľvek osobe bol poskytnutý nezákonný benefit a ktorá v akomkoľvek trestnom konaní nevyzradila pravdivo o podstatných skutočnostiach alebo neuviedla vo svojej výpovedi všetky podstatné skutočnosti, pričom takáto skutočnosť ani v predmetnej veci, ani v konaní 1T/17/2022 nebola preukázaná, teda že by svedok E. klamal resp. uvádzal nepravdy a bol mu poskytnutý nezákonný benefit. (Len pre úplnosť krajský súd uvádza, že po vykonanom verejnom zasadnutí v predmetnej veci bol dňa 11.02.2026 vydaný nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 2/2026 o pozastavení účinnosti predmetného zákonného ustanovenia.)

Súd I. stupňa preto nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek 1, odsek 3 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené, aj krajský súd mal skutkové zistenia bez dôvodných pochybností za preukázané, zavinenie obžalovaného za dostatočne preukázané, a preto neakceptoval jeho odvolacie námietky.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 33a, § 34 Trestného zákona, keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona. Súd I. stupňa pri ukladaní

trestu použil ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a ukladal mu trest odňatia slobody v sadzbe 9 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov, pretože spáchal opätovne zločin, a preto sa v jeho prípade zvýšila dolná hranica o jednu tretinu. Súd I. stupňa ukladal ďalší trest podľa § 43 Trestného zákona z dôvodu, že obžalovaný spáchal trestný čin v prejednávanej veci skôr, než bol trest mu uložený skorší rozhodnutím vykonaný. Námieta obžalovaného, že mal byť ukladaný súhrnný trest k jeho odsúdeniu sp. zn. 33T/21/2023 je irelevantná, pretože nejde o súbeh skutkov v uvedenej veci a prejednávanej trestnej veci, tento súbeh bol prerušený rozsudkom sp. zn. 21T/116/2017, právoplatným dňa 19.01.2021.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu do konkrétneho ústavu na výkon trestu odňatia slobody, tento bol správne postupom podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona za splnenia v ňom uvedených kritérií, t. j. v posledných 10-tich rokoch bol pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a preto bol správne zaradený do výkonu trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Správne súd I. stupňa uložil aj trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu a SIM kariet, pretože boli použité na spáchanie trestného činu, pričom neobstojí obžalovaného odvolacia námieta, že tento druh trestu je možné uložiť iba vtedy, ak bol trestný čin spáchaný telefónom, pretože ustanovenie § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona hovorí jasne, že ide o vec, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, čo dokazuje aj komunikácia obžalovaného so svedkami – užívateľmi drog prostredníctvom predmetného mobilného telefónu.

Výrok o ochrannom opatrení zodpovedá ustanoveniu § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona a to vzhľadom na jeho doterajší spôsob života (29 krát súdne trestaný), opätovné spáchanie zločinu, sa od neho nedá očakávať, že povedie riadny život po výkone trestu.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste, či ochrannom opatrení odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.